एवं विजयदत्तस्य वंददतः परिरुभ्य सः यावत् चालयति 'इव 'ग्रङ्गं राचसीभावदृषितं । 257 म्रशोकदत्तो वाष्पाम्बुपूरैम्, तावद् म्रवातरत् **ब्रा**न्नप्तः कौशिको नाम विद्याधरगुरुर दिवः । 258 स तौ दाव् ऋष्य उपेत्य 'एव भ्रातरी गुरुर ऋत्रवीत्. यूयं विद्याधराः सर्वे शापाद् एतां दशां गताः । 259 श्रधुना च स शापो वः सर्वेषां शासिम् श्रागतः। तद् गृह्धीतं निजा विद्या बन्धुसाधारणीर् इमाः । 200 व्रजतं च स्वकं धाम स्वीकृतस्वजनौ प्वां, इत्य् उक्ता दत्तवियो उसी तयोर् याम् उययी गुरुः । 261 तौ च विद्याधरीभूतौ प्रबुद्धौ जम्मतुम् तंतः व्योमा तर् धिमवच्छूङ्गं गृरुीतकनकाम्बुजी । 262 तत्र च श्रशोकदत्तम् तां रचःपतिमुतां प्रियां उपागात् सा 'ऋष्यं ऋभूत् चीणशापा विद्याधरी तदा । 263 तया च साकं सुदशा भ्रातरी ताव् उभाव् ऋपि वाराणसीं प्रययंतुः चणांद् गगणंगामिनौ । 264 तत्र च उपेत्य पितरी विप्रयोगाग्रितापिती निर्वापयतां सस्रो दर्शनामृतवर्षिणौ । 265 श्रदेरुभेदे ज्यं श्राक्रातिचत्रजन्मात्तरी च ती न पित्रोर् एव लोकस्य अप्यू उत्सवाय बभूवतुः । 266